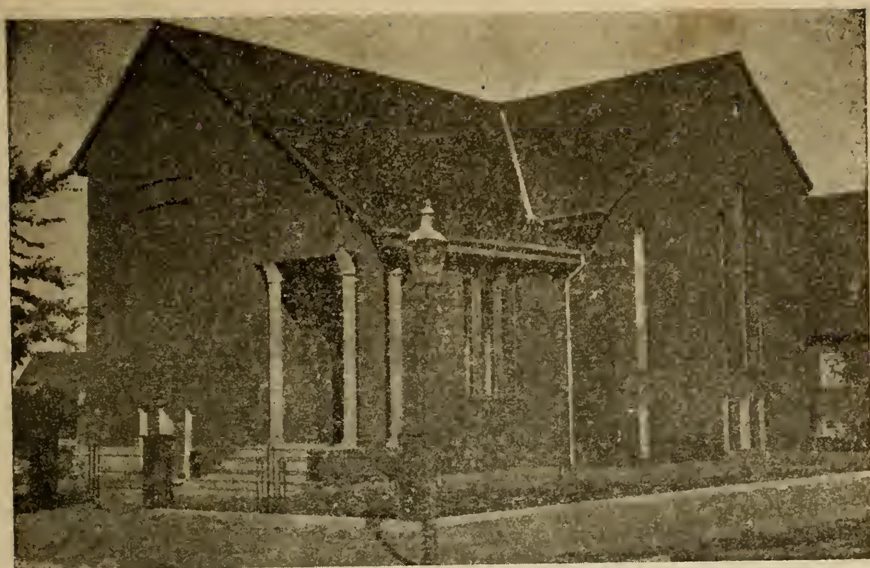

SKANDINAVIENS STJERNE

bringer i dette Nummer bl. a.:

FEBRUAR 1943 | 92. AARGANG | NUMMER 2

Der skrives om os:

Lige som alle andre???

Socialdemokraten i København skrev fornylig i en Artikel omtrent følgende: »Gaar man i Dag ind i en Mormon-Kirke, vil man der faa at høre saa at sige det samme, som man hører i en hvilken som helst anden Kirke, og man vil saamænd ikke opdage nogen større Forskel.«

Maaske har vedkommende Journalist ment os det godt, da han skrev saaledes, men vi er alligevel nødt til at korrigere ham lidt:

Mormon-Kirken, d.v.s. JESU KRISTI KIRKE af SIDSTE DAGES HELLIGE er ikke lige som alle de andre Kirker, og den vil aldrig blive som dem. Kan en fremmed ikke opdage Forskel, da har vort Møde desværre været usselt og ikke i den Aand, som det burde.

Der vil altid være Forskel, fordi denne Kirke er JESU KRISTI sande Kirke, oprettet af Kristus selv ved direkte Aabenbaring til Profeten Joseph Smith. Derfor er denne Kirke udstyret med en Myndighed, som ingen anden Kirke paa Jorden er i Besiddelse af, og derfor er den den eneste Kirke i Verden, som har Ret til at kalde sig ved Jesu Kristi Navn.

Noget andet er, at andre Kirkesamfund, selv blandt de største, har svigtet en Del af deres hævdvundne Dogmer, og i de senere Aar er gaaet over til andre Principper og Læresætninger, og at denne Forandring har faaet det til at se ud, som om vore Religioner nærmede sig hinanden. Simpelthen, *fordi disse Principper*, som det har været nødvendigt at indføre som Følge af den almindelige Udvikling, *har været praktiseret af JESU KRISTI KIRKE af SIDSTE DAGES HELLIGE lige siden dens Oprettelse for 113 Aar siden.*

Men til Trods for denne »Principernes Fornyelse« (De udøbte Dødes Skæbne — Kirkens Eneret til Konfirmation og Bryllup — o. m. a.), saa er Forskellighederne dog stadig saa fundamentale, at selv et Barn skulde kunne se dem.

GUD har aabenbaret sig i denne Tid og Slægt. Han har oprettet SIN Kirke. JESU KRISTI KIRKE. Han har givet den Fuldmagt og Myndighed til at handle i SIT Navn. Han har oprettet det hellige PRÆSTEDØMME, ved hvilket alle hellige Handlinger skal udføres. Han har givet DET EVIGE EVANGELIUM((som Johannes omtaler i Aabenbaringens 14. Kap.: 6. og 7.) til denne Kirke.

Kan nogen anden Kirke saa ligne denne? Tør nogen anden Kirke paastaa, at den har modtaget saadanne Tilkendegivelser?

Red.

Ejnar Nielsen

Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse har nu faaet en ny Præsident, idet Ældste Ejnar Nielsen, Karlsgaarde pr. Sig, d. 19. Januar 1943 af Missionspræsidenten blev beskikket til denne ansvarsfulde Stilling. Ældste Nielsen, der i længere Tid har virket som Præsident for Esbjerg genealogiske Forening, er særdeles kvalificeret til sin nye ansvarsfulde Post. Maa Herren velsigne ham, saaledes at han vil komme til at se de Frugter af sit Arbejde, som det er hans inderlige Ønske.

BUDSKAB

fra Kirkens første Præsidentskab.

Oplæst til Efteraarskonferencen i Salt Lake City, Søndag Morgen den 3. Oktober 1942.

Til de Hellige i alle Lande sender vi vore kærligste Hilsener og siger til eder: Maa Kristi Fred, som overgaar menneskelig Forstand, trænge ind i eders Hjerte og altid forblive hos eder. Maatte Herren i sin Visdom i den nærmende Vinter give Føde til de hungrige, Klæder til de nøgne, Varme og Ly til de, der fryser. Maatte Herren vederkvæge nedbrudte Hjerter, helbrede de syge, bevare dem, som er Offer for den Masseødelæggelse ved Ild og Sværd, som nu gaar over Verden.

VORT VIDNESBYRD: Atter bærer vi vort Vidnesbyrd: At Gud lever og elsker dem, som adlyder hans Befalinger og vandrer paa hans Veje; at hans enbaarne Søn Kristus kom til Jorden og fuldbyrdede sin Mission, blev korsfæstet, — dog Guds Lam ofredes for Verdens Synder — at han efter tre Dage opstod af Graven som en opstanden Person, og at han derigennem lagde Grundvolden til Forsoningen, der bringer Opstandelsens Velsignelse til alle Guds Børn. Vi bærer Vidnesbyrd om, at kun denne Kirke er Kristi sande Kirke, og at Menneskene kun kan opnaa den højeste Ophøjelse i kommende Evigheder gennem Kristi Kirke ved at adlyde de Lærdomme og Befalinger, som Kirken forkynder.

Vi siger eder, at Herren er os nær i denne frygtelige og mørke Tid; at han sørger over sine Børns Ondskab og Bedrøvelse; at han vil lede os paa Fredens Stier, om vi blot vil følge ham; at han holder af dem, som lever retfærdigt og søger Beskyttelse i hans kærlige Arme, og at han opdrager dem i sin grænseløse Miskundhed; at han hører og giver Agt paa dem, som med rene og angerfulde Hjerter kommer til ham i Tro og Bøn. I Dag ligesom altid er han rede til at samle os »ligesom en Høne samler sine Kyllinger under sine Vinger,« om vi blot vil give ham vore Hjerter i retfærdig Tjenstvillighed.

DRIKKERI — VISDOMSORDET: Verden er næsten angrebet til Døde af store og alvorlige Vanskeligheder, som er kommet gennem store Synder. Det ser ud, som om Drikkeriet har faaet Herredømmet over hele Jorden, særligt i Amerika. Mennesker har gennem Drukkenskab mistet deres Forstand; de er saa ødelagte, at de ikke duer til at deltage i Raadslagning; thi deres Dømmekraft er borte; de raver frem mod Ødelæggelse.

Drikkeri fremkalder Grusomhed i Hjemmet; den gaar Haand i Haand med Fattigdom; dens Følgesvende er Sygdom og Elendighed; den driver Kyskheden paa Flugt; den kender hverken Ærlighed eller Paalidelighed; den er det ondes Livvagt; den forbander alle, som kommer i Berøring med den.

Drukkenskab har bragt mere Ve og Ulykke, knust flere Hjerter, ødelagt flere Hjem, begaaet flere Forbrydelser, fyldt flere Ligkister end alle de Krige, som Verden er blevet hjemsøgt af.

Vi takker derfor de trofaste Hellige, fordi de har efterlevet Visdomsordet og afholdt sig fra Drikkeriets Last. Herren ser med Velbehag paa eder. I har været en Styrke for Herrens Pagtens Folk og for hele Verden. I har udøvet en retfærdig Indflydelse. Herren vil ikke glemme eders velvillige Arbejde, naar I skal staa for ham paa Dommens Dag. Han har velsignet eder og vil vedblivende velsigne eder. Dette har han lovet alle dem, som adlyder denne Sundhedslov. Vi nedbeder Herrens Barmhjertighed over eder, saaledes at I fortsat kan være stærke i Aanden og kaste Fristelse til Side og fortsætte med at være Lærere i Ord og Gerning for Zions Ungdom.

Saa stor er Drikkeriets Forbandelse, at vi ikke skulde være skyldfri, om vi ikke formaner alle Hellige, som overtræder Guds Bud i denne Henseende til at ophøre for bestandigt med denne Last. Gud har i vor Tid forbudt sit Folk at anvende alkoholiske Drikke. Han har givet en speciel Aabenbaring om dette, nemlig Visdomsordet:

»Det er ikke godt eller behageligt for eders Faders Ansigt, om nogen blandt eder drikker Vin eller stærke Drikke.. Thi stærke Drikke er ikke for Maven, men til at tvætte Legemet med.« (Pagtens Bog 89: 4—7).

Saaledes siger den guddommelige Visdom. Dette er Guds Sundhedslov, som er bindende for os alle. Vi kan ikke undfly dens Virkninger, thi den er grundet paa evig Sandhed. Menneskene maa tro eller ikke tro dette Guds Visdomsord; om de tror, forandres det ikke, og om de ikke tror, betyder det intet til Sagen. Bag Guds Ord kan vi ikke naa, og dette er til strækkeligt for alle Hellige, som forsøger at følge Guds Vejledning.

Præsident Grant har i mere end et halvt Aarhundrede ved alle givne Lejligheder paamindet de Hellige om deres Forpligtelse til at adlyde Visdomsordet. Han har forklaret, hvad det betyder for Sundheden og citeret Herrens Ord derom. Gud har sagt, at Kundskabens Skatte, ja, skjulte liggende Fæ, skal tildeles dem, som efterlever Visdomsordets Lov. Den ene Gang efter den anden har Præsident Grant paavist, hvad det finansielt betyder for hvert Medlem, at de adlyder Loven, og hvad det vilde betyde finansielt for hvert Folk og for hele Nationen, om alle i Kirken og i Staten holdt Visdomsordet. Han har ogsaa paavist, hvad Følgen vilde blive — Formindskelse af menneskelig Elendighed, Sorg, Sygdom, Forbrydelse og Død. Men hans Formaninger har ikke vundet Bifald i alles Hjerter.

Vi, Kirkens første Præsidentskab, fornyer nu alle disse Ord og formaner til Adlydelse af Guds Sundhedslov, en Lov, som Gud selv har givet os.

Vi gentager her de Forskrifter, som Præsident Grant har givet: Vi anmoder enhver Autoritet — Distrikts- og Grensembedsmænd; Medlemmerne af Præstedømmet og Biorganisationernes Hovedbestyrelser, enhver Missionspræsident, ja kort sagt enhver Embedsmand i Kirken til fra denne Stund strengt at holde Visdomsordet. Om nogen mener sig for svag til at kunne gøre dette, maa vi bede ham om at træde til Side og overlade Pladsen til en anden, som er villig og i Stand til at holde Budet; thi der findes i tusindvis af Hellige, som er villige til at adlyde Befalingerne og i Stand til at fremme Herrens Værk. Vi beder alle præsiderende Embedsmænd i Kirken om straks at sætte deres Hus i Orden. Herren vil ikke paa nogen Maade skænke os fuldkommen Fremgang i vor Gerning for hans Sag, for hvilken vi er ansvarlige for ham. Han vil anklage os, dersom vi ikke gaar foran hans

Folk som et værdigt, retfærdigt og efterfølgelsesværdigt Eksempel. Vi opfordrer derfor alle de ovennævnte Embedsmænd til at lyde Tiendeloven, til strengt at efterleve Kyskhedens Lov samt holde alle Guds Befalinger.

Vi formaner alle sande Hellige — med eller uden Stilling i Kirken — til at holde Guds Sundhedslov, til fuldstændigt at afstaa fra alkoholiske Drikke, Tobak og skadelige Drikke og til i alt at holde Visdomsordet, saa at alle, hver og en i deres Stilling, maa kunne nyde Livets Velsignelser trods den nuværende Ugudelighed, der hersker omkring os. Vi formaner indtrængende alle de Hellige til at ophøre med letsindig Leg med denne Lov og i Stedet for efterleve den, saa at de kan have Krav paa Guds Velsignelser.

I Forældre, som har faaet den guddommelige Opgave og det guddommelige Ansvar at lede rene, evige Aander i deres første Aar af deres Jordeliv, Jer formaner vi trofast til at opfylde jeres hellige Pligt at lære jeres Børn Guds Sundhedslov ved Undervisning og Eksempel. Herren vil anklage os, om vi svigter vor Pligt til at vaage over, beskytte og lede disse uskyldige og dyrebare Sjæle ind paa Ophøjelsens Vej.

Forældre, dette er ikke Tiden for svage Forsøg, nej, stræb med al Kraft efter selv at leve retfærdigt, gudfrygtigt, i Bøn til Gud og gaa selv foran med et godt Eksempel, saaledes at I kan lede jeres Børn ind paa Ædruelighedens og Kyskhedens Stier.

Hvor store er ikke de lovede Velsignelser til dem, som agter paa Loven:

»Alle Hellige, som kommer i Hu at holde og gøre disse Ord, vandrende i Lydighed til Befalingerne, skulde have Lægedom for deres Navle og Marv for deres Ben.

De skulde finde Visdommens og Kundskabens Skatte, ja, skjulte Liggendefæ; og de skulde løbe og ikke blive trætte, og de skulde gaa og ikke blive matte. Og jeg, Herren, giver dem den Forjættelse, at Dødens Engel skal gaa dem forbi, ligesom Israels Børn, og ikke ihjelslaa dem. Amen.«

Naar nu Herren selv har erklæret, at Pest, Hungersnød, Sygdom og Død skal udgydes over Nationerne for deres Ugudeligheds Skyld, og naar dette begynder at bryde løs over vore Hoveder, naar vore kære bliver smittet og er

Døden nær, naar vore Hjerter er fyldte af Smerter, og naar Ængstelse og Uro næsten overvælder os, hvem kan da udgrunde Glæden eller beregne Velsignelsen hos den Fader og Moder, som kan staa frem for Herren og sige: »Vi har holdt dine Befalinger; vi og vore Børn har efterlevet din Lov. Skænk os de forjættede Velsignelser. Vi ihukommer dit Ord: Jeg Herren, holder mit Ord, naar I gør, hvad jeg siger; men naar I ikke gør, hvad jeg siger, har I intet Løfte. Lad din helbredende Kraft hvile over vore af Sygdom angrebne kære, saa at Dødsengelen maa gaa forbi dem og ikke dræbe dem, ligesom den fordum gik Israels Børns Dør forbi.«

Ligesom med de enkelte Individer saa og med Folket og med Nationen. En af Drikkeri hjemfalden Nation kan ikke forvente, at Gud skal holde sine Straffedomme tilbage, ej heller afværge Ødelæggerens Hærgning. En i Drukkenskab nedsunket Nation er en Valplads for Ulykke — politisk, fysisk, moralsk og aandelig.

Vi anraaber alle Nationernes Hærskare af Ledere om at foregaa deres Undersaatter med et godt Eksempel, at være maadeholdne og kyske. Da skal Visdommen atter vende tilbage, Freden skal komme frem fra sit Gemme og velsigne Verden. Vi opfordrer alle Regenter og alle Mennesker i hele Verden til at lære de Velsignelser at kende, som følger med Efterlevelse af Guds fuldkomne Sundhedslov, saa at de gennem Guds Kraft kan være meddelagtige i at bringe baade timelig og aandelig Frelse til Menneskeheden.

KYSKHED. I Hælene paa Drikkeri følger Ukyskhed, Skørlevned, Utugt og Ægteskabsbrud, medens Mord sniger sig bagved. Lige fra Adams Tid har Gud befalet, at hans Børn skal holde sig seksuelt rene.

Vi raaber atter i Taknemlighed til Herren for den store Skare Hellige, som har lyttet til denne moralske Lov. Paulus sagde til Korinthierne:

»Vide I ikke, at I er Guds Tempel, og Guds Aand bor i eder? Dersom nogen fordærver Guds Tempel, skal Gud fordærve ham; thi Guds Tempel er hellig, og det er jo I.« (I. Kor. 3: 16—17; II. Kor. 6: 15—16.)

Og atter: »Vide I ikke, at eders Legeme er et Tempel for den Helligaand, som er i eder, hvilken I have fra Gud, og at I ikke ere eders egne?« (I. Kor. 6: 19.)

I, som har adlyde Kyskhedens Lov, har holdt Guds Tempel ufordærvet. Uden at blues kan I staa for Herren, som elsker eder. Han skal tildele eder Ære og Belønning. Overvindelse af Fristelser medfører Styrke og Renhed til Sjælen. Maa Herren fortsætte med at velsigne eder i eders retfærdige Bestræbelser.

Men nogle af os har glemt, hvad Herren har sagt om disse Synder. Nogle af os har undladt at lære vore Børn, hvor nødvendig kønslig Renhed er. Visse Lærere har forsøgt for vor Ungdom at afsløre Livets Hemmeligheder og har derigennem berøvet Skabelsesakten den Hellighed, som Gud fra Begyndelsen har indsvøbt den i. Disse Lærere har ikke i dets Sted givet noget hemmende, retfærdigt Princip. Blufærdigheden bliver af mange betragtet som en latterlig Dyd, og Kønsdriften er blevet fornedret til samme Niveau som Sulten og Tørsten. Lige fra Sodomas og Gomorras Tid til nu har Usædeligheden med dens medfølgende Elendighed af Drukkenskab og Raaddenhed, nedbrudt de mægtigste Nationer, tilintetgjort kraftige Folkeslag, anbragt det vildfarne Menneske paa Dybets Niveau.

For at vi kan paamindes om, hvor uhyre stor Ukyskhedens Grund er, gør vi vel i atter at tænke paa, hvad Gud og hans Profeter har sagt derom.

Et af de ti Grundprincipper for det kristne Samfund, som antages af alle, som tilbeder den sande Gud, blev givet Menneskene af Gud paa Sinai Bjeg, da han skrev paa Lovens Tavler: »Du skal ikke bedrive Hor.«

Moseloven paabød, at de, som begik Brud mod dette sjette Bud skulde stenes til Døde (5. Mos. 22: 22—24). Gud sagde til Israel: »Ingen Skøge skal findes blandt Israels Døtre og ingen Sodomit blandt Israels Sønner.« (5. Mos. 23: 17.) Naar Gud gennem Profeten Jeremias straffede Israel for Apostasi, illustrerede han dets Væmmelse ved at kalde hende en Skøge. (Jer. 3: 6) Paulus forkyndte til Efeserne:

»Thi dette vide I, at ingen Horkarl eller uren Person — har nogen Arvelod i Kristi og Guds Rige.« (Ef. 5: 5)

Aabenbareren forklarede, at »Horkarle skulde faa deres Del i den Sø, som bænder med Ild og Svovl, hvilket er den anden Død.« (Aab. 21: 8) Og naar han tog fat med at for-

dømme den store falske Kirke og dets Misgerninger, som havde ført hele Verden ind i Apostasi og Ugudelighed, kaldte han hende: »Hemmelighed, Moderen til Skøgerne og Vederstyggelighederne paa Jorden.« (Aab. 17: 5) Profeten Jakob, som prædikede for Nephiterne, sagde:

»Ve dem, som begaar Hor, thi de skulde nedkastes til Helvede.« (II. Nephi 9: 36.)

Til os, som tilhører Kristi Kirke, har Herren sagt, at Ægteskabsbrydere skulde ikke tillades Medlemsskab i Kirken (Pagtens Bog 42: 76); Ægteskabsbrydere, som er Medlemmer og ikke vil omvende sig, skulde udelukkes. (Pagtens Bog 42: 75); men om de angrer og bliver bedre, skulde de have Lov til at blive staaende som Medlemmer. (Pagtens Bog 42: 74; 42: 26). Han sagde ogsaa: »Og heraf kunne I vide, om et Menneske angrer sine Synder; han bekender dem og ophører med at synde.« (Pagtens Bog 58: 43.)

I den udførlige Aabenbaring om tre himmelske Herligheder, siger Herren, da han taler om dem, som skulde arve den laveste eller den telestiale Herlighed:

»Disse er de, som er Løgnere og Troldkarle og Ægteskabsbrydere og Horkarle og alle, som elske og udøve Løgn.« (Pagtens Bog 76: 103.)

Kristi Kirke lærer, at seksuel Synd — den utilladelige Kønsomgang mellem Mænd og Kvinder, er en grov Synd, at regne næst efter Mord.

Herren har ikke gjort nogen væsentlig Adskillelse mellem Utugt, Hor, Skørlevned eller Prostitution. Alt dette er faldet under hans alvorlige og retfærdige Fordømmelse.

Zions Ungdom! Om I lever i ugift, forbudt Kønsomgang, hvad der er Hor, kan I ikke undfly de Straffedomme, som Herren har bestemt for saadanne Synder. Regnskabsdagen kommer lige saa sikkert, som Nat følger Dag. De, som begaar saadanne Overtrædelser og siger, at saadant blot er syndfri Nydelse og et normalt Begær ligesom Sult og Tørst, taler Urenhed med deres Læber. Deres Raad leder til Fordærvelse; deres Udtalelse kommer fra Løgnens Fader.

Mænd og Hustruer! I, som har indgaaet højtidelige Pagter i Herrens Tempel, om I vanærer disse hellige Løfter ved utilladelig Kønsomgang med andre, da begaar I ikke blot den

afskyelige Synd, som kaldes Hor; men I bryder ogsaa den Ed, som I gjorde med Herren selv, inden I gik til Alteret og modtog eders Besegling. I maa underkaste eder de Straffe, som Herren har foreskrevet for saadanne, som bryder deres Pagt med Gud.

Om Skøgerne og de, som besøger saadanne, udtaler Herren sin guddommelige Foragt. De har for et Øjebliks syndefuld Nydelse solgt deres evige Salighed.

Herren vil have et rent Folk. Han har sagt:

»Jeg skal trætte med Zion og gaa til Rette med hendes vældige. Jeg skal tugte hende, til hun overvinder og vorder ren for mig.«

»Ser den, der omvender sig fra sine Synder, ham er de forladte; og jeg, Herren, ihukommer dem ikke mere.« (Pagtens Bog 58:42)

I Kraft af den Fuldmagt, som er overdraget os, Kirkens første Præsidentskab, advarer vi dem blandt vort Folk, som overtræder, for Ukyskhedens Fornedrelse og Straf; vi formaner eder til at tænke paa de Velsignelser, som følger et rent Liv; vi formaner eder til Dag efter Dag at holde eder paa den strengeste Kyskhedens Vej. Kun da kan Guds udvalgte Gaver tildeles eder, og Guds Aand forbliver hos eder.

Hvor lykkeligt er ikke det Menneske, som lever et kyskt Liv! Det vandrer frygtløst i Middagssolens fulde Glans; thi det er fri for moralsk Svaghed. Det kan ikke naas af det lavsindede Bagtalelsens Spyd, thi dets Skjold er pletfri. Ingen Anklagere kan med Rette angribe dets Dyd, thi dets Medmennesker har intet at kunne bebrejde det. Det rødmer ikke af Skam, thi det har ingen fordulgt Synd. Menneskene ærer og respekterer det, thi det har ingen Skamplet. Evighedens Ophøjelse venter dets Ankomst.

(Fortsættes i næste Nr.)

HVAD DER SKER

BRØNDERSLEV. Broder Anton Thomsen fyldte den 13. Januar 75 Aar. Hjertelig Tillykke.

Esbjerg. Søster Dagny Marie Sørensen fra Holbæk blev den 6. December viet til Herr Christian Gustav Valdemar Christoffersen af Ældste Gunnar Christensen. Hjertelig Tillykke.

København. Søndag den 27. December foretoges tre Daabshandlinger: Gerda Elisa Jensen af Grensforstander Chr. Madsen, Haandspaalæggelse af Missionspræsidenten. Herbert Ove Børsting af Ældste Figat H. Breum, Haandspaalæggelse af Missionspræsidenten. Dagmar Børsting af Ældste Figat H. Breum, Haandspaalæggelse af Ældste Jens P. Hansen.

Københavns Distrikt. Den 18. December døde Ældste Jacob Jensen, Slagelse, i en Alder af godt 96 Aar. Begravelsen fandt Sted paa Vemmelev Kirkegaard den 22. Dec. — Ære være hans Minde. — (Om Afdøde kan læses en Artikel i STJERNEN 1942, Side 80, »Skemanden fra Slagelse fylder 96).

Silkeborg. Søster Ane Kirstine Jensen fyldte den 1ste Januar 70 Aar. Hjertelig Tillykke.

PERSONLIGE MEDDELELSER, (Fødsel, Daab, Velsignelse, Ordination, Fødselsdage fra 65, Død) optages i Fremtiden kun i kortfattet Form, saaledes som ovenstaaende. Til Gengæld haaber vi saa at kunne bringe saa mange flere Meddelelser af denne Art og beder Søskende være os behjælpelige hermed. Saaledes vil Forfremmelser i Præstedømmet blive meddelt gennem Grensforstanderne, som ogsaa meddeler os alle andre kirkelige Handlinger. Men andre Meddelelser, som Fødsel, Fødselsdage o. a. beder vi Søskende selv give Grensforstanderen, som saa bringer dem videre til os.

FRA NORGE. Oslo Ungdomsforening afholdt i November en KULTURAFTEN med Fremvisning af Lysbilleder fra Telemark og ledsagende Foredrag af Herr Leif Tvedt. *Der var ca. 250 tilstede.*

Bergen Gren har nedsat en »Pyntekomite«, hvis Opgave er at gøre Kirkesalen smukkere. Saa vidt vi forstaar af Referatet, er det en permanent siddende Komite, som altsaa ikke blot skal gøre Salen smukkere, men ogsaa *holde* den smuk. (Har vi nogle Sale, der trænger til at pyntes op, saa er her altsaa Ideen. Red.)

FRA SVERIGE. I Stockholm afholdtes den 5. December en Koncert i Kirkesalen. Medvirkende var Operasangeren Gösta Bäckelin, Koleratursangerinden Fru Siv Alhm, Musikdirektør Sven Möller, samt Grenens eget Kor under Ledelse af Søster Inga Melin.

KØBENHAVN. Ungdomsforeningerne og Den kv. Hjælpeforening havde 4. Juledag arrangeret en Aften helt ud over det almindelige. De to Skuespillere fra Det kgl. Teater, Palle Huld og Elith Foss holdt Foredrag med Film om deres Motorcykletogt rundt om Middelhavet, hvor de jo passerede de nu saa sørgeligt aktuelle nordafrikanske Kolonier. Det blev en baade fornøjelig og lærerig Aften, som vi haaber at faa mange flere af. Tilstede ca. 175.

Der er iøvrigt stor Glæde i København i Øjeblikket. Den lille Sal, som lige siden Besættelsen har været indrettet som offentligt Beskyttelsesrum, er blevet delvis frigivet, saaledes at Halvdelen af Salen med Scene og Køkken igen er til vor Raadighed. Meddelelsen herom blev naturligvis modtaget med Jubel, og nu glæder vi os til Genindvielsen.

J.S.

Sandheden om Mormonerne II.

Kirken tror paa Aabenbaring i Dag og paa fortsat Aabenbaring: Ved direkte Ord fra Guds Mund og hans synlige Nærhed, ved Meddelelse fra Gud uden hans synlige Tilstedeværelse, ved Besøg af Engle og Overbringelse af Budskab, ligeledes ved Indtryk paa Menneskets Sind ved Guds Aand. Aabenbaring paa en hvilken som helst af disse Maader er den højeste Kilde for Kundskab, og den endeligt afgørende Faktor for Kirkens Lærdom, endog staaende over det skrevne Ord.

Det er Kirkens Lære, at dens Medlemmer har Ret til guddommelig Vejledning ved Aabenbaring for det enkelte Individs Liv. Den samme Ret har ligeledes Kirkens Embedsmænd i deres respektive Kald og Stillinger, men ikke for Kirkens Ledelse. Der er kun een Mand paa Jorden til enhver Tid, naar Kirken findes, som kan modtage Aabenbaring til Kirkens Vejledning, og det er Kirkens Præsident, Guds Profet, Seer og Aabenbarer og Mundstykke. Hans officielle Ord, udtalt i Herrens Navn, maa Kirken modtage som fra Guds egen Mund. Ingen Aabenbaring er imidlertid af bindende Kraft som Kirkens Lov, førend den er endeligt antaget ved Kirkens Stemme i en Generalkonference.

OM TILVÆRELSEN.

Mormonteologien og -filosofien beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Tilværelsen, om Tid, Rum, Stof, Universets Udstrækning og Natur. Evigheden er uden Begyndelse eller Ende; Materien, i dens elementære Form, er evig, og kan, medens den er underkastet ubegrænsede Forandringer, hverken skabes eller tilintetgøres. Aand — identisk med Intelligens — er ligeledes evig. (Pagtens Bog 93. Kapitel.) Aand er det, der leder. Materie det, der bliver indvirket paa. (Mormons Bog, II. Nephi 2. Kap.) Af denne Aandens Indvirken paa Materien udspringer alle Forandringer og et evigt Univers, hvor evig Aarsag er uafladelig virksom under et universalt Styresæt. »Der findes mange Riger, (hvormed der menes Verdener og Verdenssystemer), for der fin-

des intet Sted, hvor der intet Rige er, og der findes intet Rige, hvor der intet Rum er, hverken et større eller mindre Rige. Og hvert Rige er blevet givet en Lov, og til hver Lov hører ogsaa visse Grænser eller Betingelser.«

Disse »Riger« eller Verdener eller Verdenssystemer er beboede af tænkende Væsener, der staar paa forskellige Udviklingstrin. Nogle er Aander, som har gennemgaaet et dødeligt Liv og venter paa Opstandelsen; andre er Aander uden Legeme, der venter paa Anledning til at blive født her i Dødeligheden, saa at de kan begynde paa den evige Fremadskridens Vej. I nogle af disse mange Riger findes der ogsaa en Orden for opstandne Væsener; Mennesker, som er blevet iført Dødeligheden og derpaa overført fra dette Liv — d.v.s. Døden er blevet borttaget, som Tilfældet var med Enok og hans Folk og med Elias. (I. Mos. 5: 21—24; Hebr. 11: 5; Den kostelige Perle, Mosebog 7: 67—69). Andre har gennemgaaet denne dødelige Tilstand og Opstandelsen, som har iført dem Udødelighed, en Tilstand, hvori Aand og Element er uadskilleligt forbundet.

OM GUD.

I dens Lære om Gud opfatter Mormonismen Kristus som en personlig Gud. Den antager Jesus Kristus som Inkarnationen af Guddommen. Han er Gud manifesteret i Kødet (I. Tim. 3: 16); en fuldkommen Aabenbarelse af Guddommen i Person og Skikkelse; i intellektuel og aandelig Kraft; han har alle Faderens Egenskaber; al Magt i Himlen og paa Jorden. (Hebr. 1: 1—3; Matt. 28: 18). Der findes kun een Gudenatur; men mange kan være Indehavere af denne Natur, (II. Pet. 1: 4) kan endog være Legemliggørelsen af Gudenaturen. »Jeg og min Fader, vi er eet,« sagde Jesus (Johs. 19: 30; ogsaa Johs. 14: 17). Faderens, Sønnens og den Helligaands Treenighed antages som illustrerende dette Princip om een guddommelig Natur og et Flertal af Personer deltagende deri.

(Fortsættes i næste Nr.)

Schalom Asch:

NAZARÆEREN.

(Fortsat)

Der saa vi et mærkeligt og frygteligt Syn. Det var Rabbineren fra Nazareth, hyldet i sin Tallit, hvorfra Frynserne hang ned til Jorden. Han holdt et snoet Reb i sin Haand, af den Slags man bruger til at binde Hveden i Laden eller til at spænde et Dyr for Arbejdsvognen, og han svang det over Hovederne af dem, der købte og solgte Duer, og drev dem foran sig til højre og venstre. Saaledes trængte han vildt frem til Dueburene og aabnede dem og slap Duerne løs. Fuglene steg i Luften. Med en blæsende, susende Lyd kredsede de over Bassilikaens Bure og kastede Skyggerne af deres Vinger over Folk nedenfor. Han aabnede saaledes Bur efter Bur. Men hvad der forfærdede os mest, var, at ingen lagde Hindringer i Vejen for Rabbineren fra Nazareth. Med Rædsel i Ansigterne trak Købere og Sælgere sig tilbage fra ham og lod ham gøre, som han vilde, med Duerne. Som om Guds Frygt var faldet over dem, gik de af Vejen for ham, og som en luende Brand, der er kommet ned fra Himlen, som Herrens Sværd, svingede han sit snoede Reb i Luften og drev Folket fra Bassilikaen.

Der stod Levitterne trykket ind til hinanden i deres korte Bukser og hvide Tunikaer og klyngede sig til Væggen. De vred sig af Skræk. Vagterne stod der, Templets Opsynsmænd med de blysnertede Piske, og deres Skæg skælvede som i Blæst. I Løbet af et Par Minutter var den store Bassilika tømt for Købere og Sælgere. De tomme Bure og væltede Borde rullede paa Gulvet. Alle flygtede for ham, som om han var Guds Svøbe, og han alene var Herre i Bassilikaen.

Saa traadte han frem paa Tærskelen og stirrede ned paa den myldrende Mængde af Mennesker, som ufravendt saa op mod ham som mod en Aabenbaring fra Himlen. Aldrig havde jeg set Rabbineren fra Gallilæa i dette Lys. I sin hvide Kjortel, hvorunder vi saa hans nøgne Fødder, hyllet i sin Tallit, forekom han højere end et Menneske. Hans Ansigt var saa hvidt som hans Kjortel. Det forekom os endog, at hans Skæg var hvidt. Alt ved ham var hvidt. Men hans frygtindgy-

dende Udseende laa ikke heri, heller ikke i hans Kjortel eller i hans Tallit eller i hans Ansigt, ja, end ikke i hans Øjne, som var fyldt med Herrens nidkære Glæde, men i noget derudover. Det forekom mig, at der i den Nat, som lige var gaaet, var sket en mystisk og frygtelig Forandring med ham, som om det snoede Reb han nu holdt i sin Haand, var et Sværd, der var betroet ham af Verdens Herre til at tilintetgøre det onde paa Jorden og bringe de ugudeliges Nakke under hans Hæl. Han var begyndt med at rydde Templet for Duekræmmere, og han vilde fortsætte. Og alle stirrede paa ham i Rædsel: Hvad vilde han nu gøre? Pilgrimmene, som ikke kendte ham og nu saa ham for første Gang, spurgte hinanden ganske sagte:

»Hvem er denne Mand? Hvem er han?«

»Kan du ikke se det? Det er Guds Profet. Han er sendt til os«.

»Men det er Profeten fra Nazareth i Gallilæa«.

»Det er Profeten Elias, sendt af Gud for at forkynde os det glade Budskab«.

»Det er Jochanan, som er staaet op af Graven«.

»Saa du ham ikke i Gaar, da han red ind i Jerusalem paa et Æsel?«

»Det er ham, som er blevet sendt for at bringe Forløsningen. Ser du ikke Rebet i hans Haand? Det er Herrens Sværd, hvormed han vil drive de ugudelige ned i den dybeste Afgrund. Saa vil Himmeriges Rige begynde. Men hvad vil han nu? Vil han med sit Sværd drive de uforskammede romerske Vagtposter ud, som er posterede foran Portene til de indre Forgaarde?«

Saa traadte han ned, Profeten, med Herrens Sværd i sin Haand. Og med Guds Raseri gik han med lange Skridt henimod os, med Rebet i Haanden. Mængden skiltes og gjorde Plads for ham. Han gik med lange Skridt hen til Vekselerernes Borde, som var opstillet foran Tempelkassen — og i Løbet af et Øjeblik var Bordene væltede! Man hørte en Klingen og Klirren af Mønter, af Mønter, som rullede paa Stenene, af Mønter, som ingen bøjede sig for at samle op. Thi ingen kunde røre sig, saa frygtindgydende et Syn var det. Kun Vekselererne rejste sig og flygtede og lod deres Ejendele blive tilbage!

(Fortsættes i næste Nr.)

Genealogisk Forening

Og Børnenes Hjerter — — —

Da Engelen Moroni i 1823 gæstede Jorden, læste han for Joseph Smith bl. a. sidste Vers af Malakias 4. Kap. som følgende: Og han (Elias) skal plante Fædrenes Forjættelser i Børnenes Hjerter, og Børnenes Hjerter skulle omvendes til Fædrene. Om ikke det blev saaledes, vilde den ganske Jord blive lagt *aldeles øde* ved hin Dags Tilkommelse.

I denne Tid, hvor Døden høster i alle Lande og Nationer, kan disse Ord give os Stof til alvorlig Eftertanke. Tænk om han skulde høste alle Jordens Indbyggere, saa Jorden blev *aldeles øde*.

Lad os da gøre, hvad vi kan for at afværge eller mildne den Forbandelse, som Jorden er undergiven for dens Indbyggeres Skyld, og det gør vi bl. a. ved at gøre, som der er angivet i dette Skriftsted af Malakias, nemlig ved at vende vore Hjerter til Fædrene.

I ved Søskende, hvad der menes med dette, og jeg vil da gerne saa indtrængende som muligt lægge Eder denne Sag paa Hjerte, I, som ikke allerede har bragt denne Del af jeres jordiske Mission i Orden.

Hvis du, kære Broder eller Søster, pludselig blev kaldet bort og kom til at møde din Slægt paa den anden Side Sløret, — hvad Undskyldning vilde du have for, at du havde forsømt den Opgave, som din Slægt ventede netop af dig? — Havde du ikke Raad? — Det er næsten altid saadan, at der bliver Raad til det, som ligger Hjertet nærmest. — Fik du det ikke gjort, saa var det vist, fordi andre Ting laa dit Hjerte nærmere. —

Med store personlige Ofre har de sidste Dages Hellige bygget Templer. — Skal de staa tomme og ubenyttede? — Nej — lad os fylde dem med Arbejde, selv om det ogsaa af os skulde kræve et personligt Offer.

Vi vil gerne gennem genealogisk Forening søge at indføre en Ordning saaledes, at de, der ikke saa godt kan betale en Genealog for deres Slægtsarbejde, kan betale dette over længere Tid, og vi haaber ogsaa paa lidt Støtte fra alle de øvrige Søskende gennem et Kontingent til Genealogisk Forening, saa vi kan holde vore Genealoger i Arbejde og gøre vort til at fremme Guds Vilje og afværge Jordens Forbandelse.

Mange synes, at de har betalt et stort Beløb for deres Slægtsarbejde og har maaske det Indtryk, at Genealogerne har haft en god Fortjeneste derved.

Lad mig da anføre, at det tværtimod er min Mening, en Mening, som jeg har dannet mig ved selv at arbejde med den genealogiske Forskning, at vore Genealoger i mange Tilfælde har taget en altfor lille Betaling for deres Arbejde, og at de derigennem har udført et stort Arbejde for Herrens Sag. — De vil ingenlunde miste deres Løn.

Da jeg ikke arbejder som Genealog for andre, kan jeg, uden at faa Skyld for Brødnid, kraftigt opfordre jer Søskende til at tænke alvorligt paa at faa dette Arbejde gjort.

Selv om vi for Tiden ikke kan sende Arbejde til Templerne, bør vi ikke lade Forskningsarbejdet gaa i Staa. Lad os have det rede til at sende, saa har vi gjort vort, og der bliver nok en Udvej.

I de Grene, hvor der er dannet, eller hvor der bliver dannet genealogiske Foreninger, vil Søskende blive holdt underrettet om vore Planer for at fremme det genealogiske Arbejde, ligesom jeg ogsaa haaber, at Stjernen vil stille Plads til Raadighed fra Tid til anden, saa Søskende

Brev fra den norske Ungdomsforening.

Kære Søskende i Den danske Mission.

Vi her i Norge sender paa denne Maade en Hilsen til alle vore Søskende og Venner i Danmark. Det er længe siden, vi har haft Lejlighed til at besøge hverandre og glæde os sammen men vi haaber at den Tid ikke er fjern, da vi igen kan mødes og genopfriske Venskab og Bekendtskab.

Her i Norge har vi Grund til at være Herren taknemmelig for de Velsignelser, Han har skænket os i de Aar, vi har været alene. Vi er alle blevet bevaret gennem disse Aar, og Kirkens Arbejde er ikke gaaet i Staa, som vi frygtede, da Missionærerne blev kaldt hjem, men tværtimod kan vi med Glæde og Stolthed notere Fremgang paa alle Omraader, og Missionen er i Dag lige saa god om ikke bedre, end nogensinde før. Vi har dygtige og gode Brødre, som leder os i denne Tid, og vor Ungdom har som aldrig tidligere sluttet op om Kirken og beklæder i Dag de fleste store og ansvarsfulde Stillinger i Missionen. Og det er vel det bedste Tegn og den største Sikkerhed for Fremtidens Arbejde, at Ungdommen er med, — det er den, vi bygger videre paa.

Vi har omtrent et Tusinde Medlemmer i Norges Ungdomsforening, G.U.F., og Arbejdet gaar med Liv og Lyst. For Tiden har vi 5 Missionærer, kvindelige og mandlige, som er kaldede til at gaa ud og forkynde Evangeliet i vort udstrakte Land, og deres velsignede Arbejde bærer rige Frugter.

I Ungdomsforeningens Program for i Aar har vi noget for alle Aldre, og Fremgangen har været god, men vi haaber, at det nye Aar vil give os endnu større Fremgang. En Onsdag hver Maaned har vi *Kulturaften,* hvor vi gennem Lys-

---

overalt i Landet kan faa Besked om, hvorledes de kan forholde sig med Hensyn til de foran skitserede Planer om Betaling over længere Tid.

Iøvrigt besvarer jeg gerne alle Spørgsmaal vedrørende dette og alt hvad der maatte vedrøre genealogisk Forening.

Og lad mig til Slut sige: Tag fat nu, — I vil føle en overordentlig Glæde ved at udforske jeres Slægt.

Og saa mine hjerteligste Hilsener til alle Søskende.

Ejnar Nielsen
Karlsgaarde pr. Sig.

billeder, Foredrag, Musik, Sang og andet lærer Verdens store Digtere, Komponister, Filosoffer og andre at kende.

2 Onsdage har vi *Klassearbejde,* hvor Seniorklasse, M-Mænd, Gleanerpiger, Bikubepiger og Juniorklasse hver for sig arbejder med deres Lektier og Opgaver, og en Onsdag har vi *Aabent Møde,* hvor Ungdommen ved Tale, Musik, Sang og Deklamation forkynder Evangeliet. Her er noget for alle, og de forskellige Talenter har god Lejlighed til at udvikle sig og samtidig glæde og udvikle andre.

Kære Søskende, der er mange her i Norge, som ønsker at skrive med vore Søskende i Danmark, og vi er derfor blevet enige om, gennem vort Blad »Lys over Norge« at oprette en *Korrespondanceklub,* hvor vi vil sætte Søskende i Forbindelse med hverandre, saa at de paa denne Maade kan slutte nye Bekendtskaber og gensidigt opmuntre hverandre i Arbejdet for den fælles Sag. Vi vil derfor bede dem, som er interesseret, sende deres Navn, Alder og Adresse til Undertegnede, Adresse Østerhaugsgate 27, Oslo. De vil saa blive optaget i Bladet og paa den Maade komme i Forbindelse med Søskende i Norge, velkommen skal De være, Unge og Ældre.

Vi haaber, at Herrens Velsignelse vil følge Dem i det nye Aar, og at Aaret vil give os Lejlighed til at mødes i Fredens Tegn. Et godt Nytaar ønskes Dem alle af Norges Ungdom.

For G.U.F.s Hovedbestyrelse

Alf Henry Johansen.

«Lys over Norge« og »Stjernen« udveksles!

Fra Norge er indløbet nogle Ordrer paa STJERNEN, men da vi ikke for Tiden kan eksportere uden at importere tilsvarende, har Norge tilbudt at sende lige saa mange »Lys over Norge« hertil, som vi sender »Stjerner«. Betalingen ordnes saa over hvert Lands Missionskontor.

Hvis De altsaa ønsker at følge med i Den norske Missions Aktiviteter, saa tegn et Abonnement hos Deres Grensforstander, og De aabner derved samtidig Mulighed for en norsk Søster eller Broder til at faa »Stjernen« i Hænde. Abonnementspris som STJERNEN. *Red.*

Pionererne fortæller...

II. Chr. Nielsen, København.

Chr Nielsen

Chr. Nielsen er Ungdommens Mand. I en Aarrække har han virket som Lærer i Ungdomsforeningen i København, Bestyrelsesmedlem flere Gange, baade i Ungdomsforening og Søndagsskole og for Tiden Præsident for sidstnævnte, Medlem af Søndagsskolernes Hovedbestyrelse og iøvrigt deltagende i alt Arbejde og interesseret i alle Foretagender. Som Medstifter af den nuværende Ungdomsforening i København, blev han paa dennes 45 Aars Følselsdag for 4 Aar siden under meget højtidelige Former udnævnt til Foreningens første Æresmedlem.

»Jeg blev døbt ude paa Kalvebod Strand midt om Sommeren, den 1. Juli i 92«, fortæller Chr. Nielsen. »Det foregik sent paa Aftenen, efter Mørkets Frembrud, for ikke at vække for megen Opsigt. Det var fra fri Strand, og vi vadede ud, til Vandet var dybt nok til at Daabshandlingen kunde foregaa.«

»Naar I døbte i det Fri, saa kunde I altsaa kun foretage Daab om Sommeren?«

»Ih, nej! Der var mange, der blev døbt ogsaa om Vinteren, selvom der saa først maatte hugges Hul paa Isen. Jeg husker en Søster, som i lang Tid ikke havde kunnet bestemme sig for Indlemmelse, som blev angrebet af Lungebetændelse. Hun var meget syg, og mens hun laa paa Hospitalet, nævnte hun flere Gange, at hvis hun igen blev rask, saa vilde hun lade sig døbe. — — Hun blev rask — midt om Vinteren. To Uger efter Udskrivelsen vilde hun døbes, og det hjalp ikke, at man advarede hende. Til Trods for hendes nylig overstaaede Sygdom, vilde hun døbes nu. Og hun blev døbt, gennem et Hul i Isen, og uden at faa mindste Mèn af det. For mig er det et stort Vidnesbyrd. — Det var ikke dengang som nu, hvor man omhyggeligt tempererer Vandet i Bassinet til netop den Grad, som det skal have!«

»Og hvor havde Kirken saa til Huse dengang?«

»Det var i Krystalgade, No. 24, lige bag ved »Daells Varehus« nu. Der havde vi et udmærket Lokale, hvor der var Plads til ca. 175. Vi havde kun det ene Rum, men alligevel kunde vi holde Møder med Klassearbejde. Vi stillede en tom Bænk op mellem hver »Klasse«, og saa gik det udmærket. I Søndagsskolen med tre Børneklasser og to for de voksne. Hvordan mon det vilde gaa i Dag?

»Var der stor Tilgang til Kirken paa den Tid?«

»Ja, det var der. Men alligevel blev vi aldrig flere, for der var jo mange, der emigrerede til Amerika. Det var faktisk saadan, at der hver Torsdag rejste mellem 20 og 50 Søskende med Baaden nede fra Havnegade. Det var Indsamling fra hele Landet og fra Sverige. Disse Afskedsaftener ved Havnen hører til de store Oplevelser i ens Liv. Sangkoret var gerne dernede, og vi kunde samle mange Tilhørere. Naar Skibet endelig satte sig i Bevægelse, lød saa altid den smukke Sang: »Nu Farvel, vi Eder byder« — —.

»Var det »bedre Tider« dengang?«

»Jeg tror, at Forholdet mellem Søskende var bedre, det var, ligesom vi følte os mere som Søstre og Brødre. Men Tiden nu er jo en anden, der er sket store Forandringer. Man er haardere, mere ufølsom, mere sig selv nok, og Kirken er blevet for stor til, at man rigtigt kan føle sig som en Søskendeklynge.«

»Og hvad kunde De ønske for Fremtiden?«

»Til de Unge kunke jeg ønske at sige, at det vilde glæde mig meget, dersom Ungdommen i Københavns Gren kunde samles i fælles Bestræbelse for at rulle Værket fremad, saaledes at det, naar vi den 23. Marts næste Aar fejrer Ungdomsforeningernes 50 Aars Jubilæum i København, maa være stærke og levedygtige Organisationer, der ikke føler sig tynget af Alderen, men tværtimod staar midt i deres mest sprudlende Blomstringstid.

Til Søskende i Almindelighed kunde jeg lide at udtale mine oprigtige Ønsker: At vi alle maa staa trofaste i den svære Tid, vi gennemgaar, saaledes at dens Prøvelser og Genvordigheder, i Stedet for at svække os og gøre os modløse, maa blive en Spore til, at vi rigtig tager os sammen, saa at vi kan gaa stærke og uskadte ud af Prøvelsens Tid«.

J.S.

S. 3.

Igen vi staar ved Herrens Bord.

Mel. SZ. 10

Igen vi staar ved Herrens Bord
med Jesus vor Forløser stor;
i Tro paa Hans Forsoningsdød,
der ene frelser os fra Nød.

Han tro sin Faders Plan adlød
blandt os at bo, for os at dø;
en Verden købe ved sit Blod
og for vor Brøde gøre Bod.

Hjælp os, o Gud, at fatte ret
det store Syndens Offer bragt
for os af Din enbaarne Søn,
der gav os Liv og Frelse skøn.

Han fører os fra Dødens Dal
hjem til sin lyse Himmelsal;
om blot vi følge vil Hans Bud,
Han er vor Konge og vor Gud.

U. 4

Carry me back

Mel. TC. 112

Carry me back to old Virginny,
that's where the cotton and the corn and 'taters grow;
That's where the birds warble sweet in the springtime,
that's where this old darkey's heart am long to go.
That's where I labored so hard for old Massa,
Day after day in the field of yellow corn;
No place on earth do I love more sincerely
than old Virginny, the place where I was born.

Carry me back to old Virginny,
there let me live till I wither and decay.
Long by the old Dismal Swamp have I wandered,
that's where this old darkey's life will pass avay.
Massa and Missis have gone on before me,
soon we will meet on that bright and golden shore,
there we'll be happy and free from all sorrow,
there's where we'll meet and we'll never part no more.

(efter hvert Vers gentages 1. Vers' 4 første Linier).

James Bland.

U. 3

UNGDOMS-SANG

Mel. NS. 91

Fremad, frem mod Maalet,
Enighed gør stærk,
vi vil enigt virke
for det store Værk —
Fremad stærkt og enigt,
fremad Fod for Fod. —
Den, der Styrke mangler,
styrkes ved sit Mod.

Kor: Fremad, Zions Unge,
fremad paa vor Vej —,
fremad, glad vi sjunge,
fremad, vi svigter ej.

Fremad, frem mod Maalet,
evigt skal vi frem,
dygtiggøres vil vi
her og i vort Hjem —
Fremad er vor Stræben,
Evighedens Bud. —
Og i vores Stræben
stoler vi paa Gud.

— *liber* —

S. 4.

Bed i Løndom.

Mel. DS. 193.

Der er en Stund, hvor Ro og Fred omgiver mig i Løn,
det er, naar jeg mig bøjer ned for Gud i ydmyg Bøn.
Kor: Gaa min Sjæl til Gud i Bøn,
bed til Ham hver Dag i Løn,
Maa Hans Aand og Naadens Ord
være mig en Trøst paa Jord.

Den trange Vej til Himmelen, Guds Paradis saa skøn,
den findes kun, naar fuld af Tro jeg søger Gud i Bøn.

Paa Kursen over Livets Hav i Storm og Bølgers Drøn,
jeg henter Kraft og Trøst hos Gud ved Hjertets stille Bøn.

Naar Mørkets Magter mig drager ned i Fristelser og Synd,
min Frelser vil mig hjælpe, naar jeg gaar til Ham i Bøn.

Videnskaben har opdaget — Joseph Smith lærte.

Prof. Bengt Strömgren.

Thorvald Jensen.

Distriktspræsident Thorvald Jensen, Aarhus, har sendt os nedenstaaende meget interessante Artikel. Professor Bengt Strömgren er en betydelig og overalt anerkendt Videnskabsmand, som inden han blev kaldt til Københavns Universitet, har virket som Astronom ved de største og mest berømte Observatorier i Verden. For et Par Aar siden vakte han betydelig Opmærksomhed med sin Bog: »Universets Udforskning« som i populær Form forklarer de nyeste Resultater af den astronomiske Videnskabs Arbejde.

I Aarhus Stiftstidende for 18. November 1942 findes et Interview med Professor Bengt Strömgren under Overskriften: *Videnskaben har opdaget, hvad Stjernerne er lavet af.* Heri udtaler Professoren følgende: »Allerede for et Par Aartier siden blev man klar over, at Rummet imellem Stjernerne ikke var helt tomt, men at der findes Atomer, det vil sige, overordentlig fortyndet Luft. I de allerseneste Aar har Undersøgelserne af dette Stof gjort meget store Fremskridt. Vi har ved Undersøgelser af Spektrene af de Stjerner, der lyser igennem Stoffet og tillige ved direkte Undersøgelse af den uhyre svage Udstraaling fra Stoffet kunnet paavise Tilstedeværelsen af en hel Række Grundstoffer: Brint, Ilt, Kvælstof, Kulstof, Calcium, Natrium og Kalium. Desuden har man kunnet maale Mængden af disse Stoffer, saaledes at man er i Besiddelse af ret detaillerede Oplysninger.«

Naar vi læser saadanne Ting, fyldes vort Hjerte med en usigelig Glæde og Lykke over vort Medlemsskab af Kirken og Kendskabet til disse fundamentale Love, som vor Kirke i de sidste 113 Aar har forkyndt til hele Verden, men hvoraf kun en meget lille Brøkdel har fattet dens Guddommelighed. Vi er ikke stolte eller pralende, vi er lykkelige.

Jeg citerer fra »Pagtens Bog« angaaende det, som Videnskaben nu har opdaget, den fundamentale Lov i 88. Kap. 36—39. Vers: »Alle Riger styres ved Lov! Og der er mange Riger! Thi der er intet Rum, hvor der intet Rige er, og der findes intet Rige, hvor der intet Rum er, enten et større eller et mindre Rige. — Og atter siger jeg Jer, Han har givet alle Ting en Lov, hvorved de bevæge sig i deres Tider og Tidsrum, og deres Baner er bestemte, nemlig Himlens og Jordens, der indbefatter Jorden og alle Planeterne.«

Det er i disse Dage 90 Aar siden Profeten Joseph Smith modtog denne Aabenbaring.

Vor Kirke lærer, at Gud i Begyndelsen tog af Stoffet, som var i Universet, og skabte en Jord. Han tog ikke, som mange fejl-

agtigt lærer, og dannede en Jord af intet. Og hvorfor ikke? Fordi det er i fuldstændig Modstrid med Universets evige Love, og de kan ikke tilsidesættes, men de kan kontrolleres og anvendes til, hvad vi ønsker, Behag eller Ubehag.

Det er interessant at følge Videnskabens Udvikling og se, hvorledes den først antager og siden slaar fast efter mange Analyser, at saadan er det. Vore kristne Venner antager — denne Kirke siger: *Saa siger Herren.*

Videnskaben vil i Fremtiden spille en stor Rolle ved at bære Sandheden frem for Menneskene, men denne Kirke vil i Aartier forud have forkyndt disse Ting, men det er igen kun en Opfyldelse af »Pagtens Bog«s Ord, hvor den siger: Ihukom du tomme Menneske, at det er ikke Guds Gerninger, der forstyrres, men Menneskets.

Vi forstaar ikke meget af Guds Storværk, men Dagen gryer og det varer ikke længe, førend det ligger for os i Dagens stærkeste Lys, og vi begriber alt, og forstaar ikke, hvorfor vi saa modvilligt søgte at gøre det, som lærtes os.

Vi er Guds Medarbejdere. Han er vor Leder, ikke en skrækindjagende Sagnfigur, som kaster i Helvede og finder Glæde derved. Nej, han sørger, naar Menneskene gaar deres egne Veje, men samtidig ved Han, at det er nødvendigt for dem at lære det onde at kende og dets Reaktion, men oven paa Magtens, Hadets og Pengebegærlighedens Ruiner vil der rejse sig et Kærlighedens Rige, som vi i Dag kun kan forestille os i Drømme eller som et Eventyr, men det vil fremstaa som den nøgne Virkelighed. Guds skjulte Ting vil være aabenbarede for os. Læs »Pagtens Bog« 76.Kap. 1.—11. Vers. Kan nogen ønske sig større Forjættelser? Lev for dette, og Livet vil blive rigt paa Oplevelser.

Thorvald Jensen.

Tidsfordriv for Lediggængere.

Tobaksrygning gør Mennesket dumt, sætter os ude af Stand til at tænke og digte. Den er kun Tidsfordriv for Lediggængere, for Folk, som keder sig, som sover en Trediedel af deres Liv bort, hendriver en Trediedel med at spise og drikke og en Del andre nyttige eller unyttige Ting, og som ikke ved, hvorledes de skal slaa den sidste Trediedel ihjel. For saadanne dovne Tyrkere er deres kærlighedsfulde Omgang med Tobakspiben og Betragtningen af de Røgskyer, som de blæser op i Luften, en aandfuld Underholdning, hvormed de kan fordrive Tiden.

Til Tobaksrygning hører Øldrikning, som anvendes for at afsvale den ophedede Gane. Øllet gør Blodet tykt, og Beruselsen forøges gennem den narkotiske Tobaksrøg. Saaledes sløves Nerverne og hindrer Blodets Omløb gennem dets Forurening. Skal vi blive ved saaledes, vil vi efter 2 eller 3 Menneskealdre se, hvad disse Ølmaver og Tobakslømler har gjort af Tyskland. Gennem vor Literaturs Aandløshed, Tarvelighed og Forkrøbling vil vi snart faa mærket det, og disse Fyre vil alligevel benytte denne Misere.

Og hvad koster denne Gru! Allerede nu gaar 25 Millioner Thaler op i Røg, og Summen kan stige til 40, 50, 60 Mill. Men ingen sultne bliver mættede, og ingen nøgne bliver klædte. Hvad kunde der ikke udrettes med disse Penge. Og der ligger i Tobaksrygningen en impertinent Uhøflighed, en taktløs Uselskabelighed. — Tobaksrygeren forpester Luften i stor Omkreds og kvæler alle honette Mennesker, som ikke til deres Forsvar selv kan ryge. Hvem er i Stand til at betræde en Tobaksrygers Værelse uden at faa et Ildebefindende, og hvem kan opholde sig deri uden at kvæles?

Goethe.

Ansvarshavende Redaktør: Orson B. West, Priorvej 12, København F.
Olaf Mortensens Bogtrykkeri